

'El Temps', noves formes

EL TEMPS inicia ara una nova època. Disseny, informatització i nous espais i seccions per donar resposta als nous temps.

Fa cinc anys apareixia el primer número d'EL TEMPS —la primavera de 1984—; els auguris sobre la seua continuïtat —¿6 mesos? ¿1 any? ¿2 anys?— eren més aviat pessimistes. A la ciutat de València, i també a la resta dels Països Catalans, els exemples de projectes periodístics —tant catalans com espanyols— fallits estaven en la memòria de tots. D'altra banda, EL TEMPS naixia amb el repte de consolidar un espai de comunicació global en tota l'àrea lingüística catalana; un repte que a poc a poc s'ha anat consolidant, i que ha fet que en aquests moments la revista —EL TEMPS— siga l'únic setmanari d'informació general en català que té com a àmbit tota la geografia dels Països Catalans.

Des d'aquell primer número, que eixia amb el peculiar logotip de Josep Hortalà fins aquest «nou TEMPS», el setmanari ha vist passar per les seues pàgines un nombrós grup de professionals de la comunicació que d'una manera o altra han fet possible la realització d'aquell projecte, rebut amb indulgència en un primer moment, i avui realitat consolidada com a mitjà de comunicació competitiu amb credibilitat.

A partir d'ara, EL TEMPS inicia una nova etapa, de la qual pot servir com a divisa la seua coberta, una proposta que podríem anomenar quasi revolucionària si la comparem amb altres revistes de contingut sem-

Redacció d'EL TEMPS a València i Barcelona.

blant, tant en el mercat espanyol com internacional; un disseny que té com a autor Enric Satué, un dels dissenyadors gràfics més prestigiosos de l'actual panorama europeu. Enric Satué, a més de la coberta de la revista, s'ha ocupat de la imatge global d'EL TEMPS, tant a nivell de la informació escrita com dels aspectes gràfics. El seu treball ha passat per la concepció d'una revista visualment neta, amb una imatge que la distingisca de les altres. D'altra banda, el dissenyador barceloní ha accentuat la diferència entre el *magazine* general — en blanc i negre— i el «Temps Obert» o segon *magazine* de caràcter més lúdic i determinat per la utilització de color en les planes.

Dins dels canvis que ha afrontat la nova etapa d'EL TEMPS cal destacar la informatització de les redaccions —València, Barcelona i Palma de Mallorca— que a partir d'ara estaran connectades per a trencar l'esquema de compartiments que fins ara s'havia utilitzat. La imatge d'una redacció central a la qual arriba material s'ha substituït ara per la de tres redaccions coordinades amb un intercanvi permanent d'informació. A més, el control d'aquesta informació serà més tangible. En definitiva, possibilitarà un millor control del llenguatge de la revista i un arrodoniment dels temes.

Per a dur a cap tot aquest desafiament, la revista ha ampliat tant els continguts de les seues pàgines com de

«A partir d'ara, iniciem una nova etapa, de la qual pot servir com a divisa la seua coberta, una proposta que podríem anomenar *quasi revolucionària* si la comparem amb altres revistes de contingut semblant».

les seccions, i ha donat entrada a nous col·laboradors, sempre en coordinació amb les redaccions de Barcelona, València i Palma de Mallorca. A més, seguint la pauta ja marcada en els darrers anys, es potenciarà l'aparició de números especials, dedicats al món de la cultura, economia, etc., amb la intervenció de prestigiosos especialistes. Tot això per al nou EL TEMPS, d'una nova època.

E. Llorens